

CONTEXT

PREPOTÈNCIES HUMIDES

De Dalmases defensa a L. Borràs, després d'una entrevista

Creure en el poder és com posar refrigeració a casa. Passes la vida traient l'aigua que destil·la.

Ja fa massa temps que soc incapaç de posar la meua fe en cap força política, partit, tendència, associació, feligresia ni personatge, sense que se m'inundi el terra de casa. Just comences a trobar-te comfortable amb l'aire fresquet ja has de buidar la garrafa.

És el que m'ha passat amb la Borràs. Excel·lentíssima Presidenta del Parlament català. M'agradava. Bona gambada, bona rialla, fermesa i compromís malgrat el càrrec. No s'amagava. Ara ja s'amaga. Ho va demostrar en una entrevista televisiva. Rialla forçada, a la defensiva abans de ser atacada... Aigua! La garrafa vessa una altra vegada.

La vergonya de la nit però, va personificar-la un tal Dalmases (amb més "d" inútils i nobiliàries). No tenia especial fe en aquest senyor, pràcticament ni el coneixia, però la seva representació al final del programa va ser com quan vas dos dies de vacances, oblides tancar l'aire i a la tornada trobes

la casa amb dos pans d'aigua i l'emprenyada de tot el veïnat.

Impresentable el tal Dalmases. Groller, prepotent, agressiu si més no de paraula. El típic personatge que es va colant per les escletxes del poder empassant-se molta vanitat ferida però que un dia es posa al servei d'un alt càrrec que li dona confiança. Aleshores surt ell, surt el Dalmases tal com és.

I jo he d'anar corrent a treure l'aigua de la garrafa.

